

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 17

28 Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma : oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau ; 29 dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți. 30 Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului. 31 În ziua aceea, cine va fi pe acoperișul casei și își va avea vasele în casă să nu se coboare să le ia ; și cine va fi pe câmp, de asemenea, să nu se mai întoarcă. 32 Aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot. 33 Oricine va căuta să-și scape viața o va pierde; și oricine o va pierde o va găsi. 34 Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat, și altul va fi lăsat ; 35 două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată. 36 Doi bărbați vor fi la câmp : unul va fi luat, și altul va fi lăsat.” 37 Ucenicii L-au întrebat : „Unde, Doamne ?” Iar El a răspuns : „Unde va fi trupul acolo se vor strânge vulturii.”

CAPITOLUL 18

Pilda judecătorului nedrept

1 Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase. 2 El le-a zis : „Într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea, și de oameni nu se rușina. 3 În cetatea aceea era și o văduvă care venea des la el și-i zicea : „Fă-mi dreptate în cearta cu pârășul meu.”

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

4 Multă vreme n-a voit să-i facă dreptate. Dar, în urmă, și-a zis : „Măcar că de Dumnezeu nu mă tem, și de oameni nu mă rușinez, 5 totuși, pentru că văduva aceasta mă tot necăjește, îi voi face dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul.” 6 Domnul a adăugat : „Auziți ce zice judecătorul nedrept ? 7 Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui care strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei ? 8 Vă spun că le va face dreptate în curând. Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ ?”

Pilda vameșului și a Fariseului

9 A mai spus și pilda aceasta pentru unii care se încredeau în ei înșiși că sunt neprihăniți și disprețuiau pe ceilalți. 10 „Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era fariseu, și altul vameș. 11 Fariseul stătea în picioare și a început să se roage în sine astfel : „Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrepti, preacurvari sau chiar ca vameșul acesta. 12 Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuală din toate veniturile mele.” 13 Vameșul stătea departe și nu îndrăznea nici ochii să și-i ridice spre cer; ci se bătea în piept și zicea : „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul !” 14 Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci oricine se înalță va fi smerit; și oricine se smerește va fi înălțat.”

(Va continua în numărul viitor)

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 166 / D. 7 Mai 2017

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Dacă el este președintele !
- Iau ființă de la sine !
- O uniformă interioară
- Cato cel Bătrân
- Boli evitabile
- Proverbe latine despre viață (II)
- Să citim Biblia împreună

„Cine va putea să se suie la muntele Domnului ? Cine se va ridica până la locul Lui cel sfânt ?”

PSALMUL 24 : 3

DE MEMORAT / JOI-11 MAI 2017

Editorial. Facerea de bine (VI)

Ședeam cu un bătrân de peste optzeci de ani pe niște stânci într-un ținut muntos din America. Amintirile îl făceau să spună :

„A fost în timpul războiului civil ; eu eram acolo jos.“ A arătat cu degetul acel loc. „Acolo au fost întinse sute de corturi în care erau adăpostiți soldații noștri. A izbucnit o boală periculoasă, molipsitoare. Mulți soldați au fost secerați de moarte.

Situația s-a înrăutățit așa de mult, încât a trebuit să ne mutăm cu unele corturi mai jos în vale, pentru a adăposti pe cei bolnavi separat de cei sănătoși. Am încercat astfel să ocrotim pe cât era posibil pe soldații sănătoși. Eu eram sergent și responsabil pentru corturile în care zăceau bolnavii.

Într-o noapte, în timp ce făceam de pază, m-am oprit în fața unui pat. În el zăcea un soldat tânăr care era foarte bolnav. Nu avea mai mult de șaptesprezece ani. Băiatul m-a privit cu o privire mișcătoare și mi-a zis :

„Domnule sergent, cred că voi muri. Eu nu sunt creștin. N-am primit niciodată o educație creștină. N-am fost niciodată la biserică. Numai o singură dată am fost cu un prieten la o școală duminicală. Învățătoarea părea să fie o femeie bună.

Învățătoarea ne-a citit ceva din Biblie despre un om, care cred că se numea Nicodim”, continuă tânărul soldat. „În orice caz îmi amintesc că acest Nicodim a venit noaptea la Isus, iar Isus i-a spus că trebuie să se nască din nou.

Învățătoarea ne-a explicat că toți oamenii trebuie să se nască din nou pentru a ajunge în cer. Eu nu m-am născut din nou, iar, așa cum sunt, nu vreau să mor. Vreți să-l aduceți pe preotul militar, ca să-mi spună cum pot să mă nasc din nou ?”

Bătrânul a recunoscut că atunci tăgăduia tot ce era dumnezeiesc. Apoi a continuat : „Atunci i-am răspuns băiatului : „Tu n-ai nevoie de un preot militar. Fii liniștit și nu-ți fă griji, se vor rezolva toate”. Mi-am făcut runda și peste o oră am trecut din nou pe la patul tânărului soldat. El m-a privit cu niște ochi triști și mi-a spus :

„Domnule sergent, dacă nu vreți să-l aduceți pe preotul militar, aduceți-l măcar pe medic, altfel mă sufoc !” „Bine, îl voi aduce pe medic”, i-am spus. Medicul a venit și i-a alinat puțin durerile. Știam că băiatul va muri în curând. El mi-a mulțumit pentru

bunăvoința mea. M-am îndepărtat de patul tânărului soldat și după o oră l-am vizitat din nou așteptând să-l gădesc mort. Dar el se lupta încă pentru viață. Ochii lui erau deschiși. M-a privit și a spus :

„Nu mă mai vindecă nimic, domnule sergent, trebuie să mor și eu nu sunt născut din nou. Fie că credeți sau nu, nu vreți totuși să-l căutați pe preotul militar, pentru ca să-mi spună cum pot să mă nasc din nou ?” Vedeam cât de neajutorat stătea în pragul morții.

„Desigur, îl voi aduce”, i-am promis tânărului. M-am îndepărtat câțiva pași, dar, amintindu-mi de ceva, m-am întors și m-am dus la patul soldatului. „Băiete, nu mă mai duc la preotul militar ! Îți spun eu însumi ce trebuie făcut. Eu nu știu dacă există Dumnezeu. Nu știu dacă există cer și iad. Nu știu nimic.

Dar totuși știu ceva : mama mea era o femeie bună, iar dacă există Dumnezeu, atunci ea îl cunoștea. Dacă există un cer, atunci ea este acum acolo. Vreau să-ți spun ce-mi povestea mama. Poți încerca să vezi dacă e posibil. Te învăț acum un verset din Biblie. Acest verset sună așa :

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. „Spunând acel verset, i-am cerut tânărului să-l repete după mine. Eu am început, iar el mă urma cu voce slabă și tremurândă. Am vrut să-l învăț pe tânărul soldat încă un verset, dar el a închis ochii, a împreunat mâinile pe piept și a șoptit :

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea ... că a dat pe singurul Lui Fiu ... pentru ca oricine, oricine ... oricine crede în El ... crede în El ... crede în El”. A făcut o pauză și cu o voce clară a continuat : „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, domnule sergent, e posibil ! Eu cred în El. Nu voi merge în pierzare. Am viața veșnică. Sunt născut din nou ! Mama dumneavoastră avea dreptate. De ce nu încercați și dumneavoastră ?

Faceți ceea ce v-a spus mama dumneavoastră ! Într-adevăr, e posibil, domnule sergent. Acum vă mai rog ceva : Luați un ultim salut din partea mea pentru mama mea și spuneți-i ce mi-ați spus mie !

Spuneți-i că fiul ei muribund a mărturisit : *E posibil !*” M-am aplecat și l-am îmbrățișat. Când și-a dat ultima suflare, a spus : „*E posibil !*” Bătrânul și-a șters lacrimile de pe fața lui zbârcită : „Tânărul avea dreptate : *intr-adevăr, e posibil!*”

(Continuarea în numărul viitor)

Povestiri cu tâlc !

Pe când George Walker Bush era președinte al Americii, într-un articol prezentat de *Washington Times*, s-a istorisit că prima doamnă a Statelor Unite, Laura Bush, a făcut o vizită împreună cu soțul ei părinților lui, (fostul președinte George H. W. Bush și fosta primă doamnă Barbara Bush). Așa cum a povestit mai târziu Laura Bush, în timpul acestei vizite soțul ei s-a trezit la ora șase dimineața și ca de obicei, a coborât la parterul casei să-și pregătească o ceașcă cu cafea. După ce și-a pregătit cafeaua, în timp ce s-a așezat comod pe fotoliu și-a pus picioarele pe o măsuță pentru serviciul de cafea.

Când l-a văzut, mama lui l-a apostrofat spunându-i : „*I-ați picioarele de pe masă !*” Văzând-o cât este de nervoasă, tatăl său a intervenit imediat : „*Ce-i cu atitudine asta Barbara ; el este președintele Statelor Unite !*” Mama lui l-a întrerupt însă și pe soțul ei spunând : „*Ce importanță are ? Oricine ar fi, nu vreau ca cineva să-și pună picioarele pe măsuța mea pentru cafea ! Dacă el este președintele Statelor Unite, eu sunt mama lui !*” Președintele a împlinit imediat ceea ce i s-a cerut, luând seama la observațiile făcute de doamna Bush ; pentru că și președinții trebuie să asculte de mamele lor. (Sursa internet)

Întâmplări care iau ființă de la sine ?

Când se fac cunoscute anumite catastrofe, mulți vorbesc de un *aglomerare de situații nefericite*, de un *destin orb* sau despre *hazard*. Dar adevărul este că Dumnezeu vorbește, EL vorbește foarte serios către fiecare om în parte. La scurt timp după ce Jamaica a fost lovită de un cutremur, doi bărbați au vrut să arate într-o prelegere la Port Royal, că seismele și fenomenele naturii pot fi descrise numai ca *simple întâmplări care iau ființă de la sine*. Ei au mers așa de departe, încât au tăgăduit orice putere supranaturală și existența lui Dumnezeu. Ascultătorii s-au îngrozit la aceste cuvinte. În timpul discuției a izbucnit un cutremur de pământ.

Toți au părăsit în mare grabă sala, numai cei doi bațjocoritori au rămas pe loc. Câteva clipe mai târziu s-a produs un șoc mult mai puternic. Clădirea s-a prăbușit. Cei doi au murit sub dărâmaturi. Mâna lui Dumnezeu i-a lovit. Aceasta este soarta tuturor bațjocoritorilor. Isaia a spus (în capitolul 26 : 9) : „*Sufletul meu Te dorește noaptea, și duhul meu Te caută înăuntrul meu. Căci, când se împlinesc judecățile Tale pe pământ, locuitorii lumii învață dreptatea*”.

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche 193. Moda

„Deci fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva : să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu”. (I Corinteni 10 : 31)

Într-o societate se discuta cu mult interes asupra uniformelor, și toți căzură de acord că ele sunt potrivite pentru a arăta starea profesională. Un bun creștin observa : „Desigur îmi convine și mie purtarea uniformei pentru a ști profesiunea cuiva. Dar ea îmi convine și pentru motivul, că uniforma oprește pe om de a se îmbrăca după capriciile modei și după poftele personale. De altcum vă mărturisesc, - zise creștinul - că aș dori mai mult o uniformă interioară. Aceasta ar fi mult superioară. O astfel de uniformă pentru creștin este : de a nu putea cugeta - de a nu putea vorbi - de a nu putea voi - și de a nu putea făptui decât în conformitate cu credința creștină „spre mărirea lui Dumnezeu, iar nu după dorințele omenești”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Cato (234 – 149 î.Hr.) – Marcus Cato, scriitor și om de stat roman, ducea o viață simplă, lucra pământul alături de sclavii săi, împărțea cu ei pâinea neagră : iar ca cenzor și consul desfășura în arena publică o luptă acerbă împotriva moravurilor corupte. Istoria vieții sale a făcut ca numele *Cato* să devină sinonim cu un om înțelept și patriot, foarte dur față de cei corupți sau vicioși. I se spunea și „Cato cel Bătrân”, pentru a-l deosebi de Cato din Utica. **Caut un om !** - celebre cuvinte pe care le-ar fi rostit Diogene, umblând în plină zi cu lampa aprinsă pe străzile Atenei, în căutarea unui om ! Citatul indică lămurit sensul expresiei : omul care să merite într-adevăr titlul de OM. De fapt această expresie este preluată din Biblie. Prin proorocul Ieremia, Dumnezeu a spus : „*Cutreierați ulițele Ierusalimului, uitați-vă, întrebați și căutați în piețe, dacă se găsește păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără ce este drept, care să se fiină de adevăr, și voi plăta al lui Dumnezeu este viața veșnică în ierta Ierusalimul”. (Ieremia 5 : 1) Dacă ar fi *Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) găsit un singur credincios adevărat era altfel ... „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 4. Cinci milioane de minți turmentate

Alcoolicii sunt privați de o viață plăcută. Plăceri, ca: recreerea, muzica, arta, mâncarea, vizita și conversația, sunt umbrite, sau chiar absente în viața acestora. Unii oameni ezită să urmeze calea creștinilor din cauză că aceștia nu doresc și nu-și permit unele „plăceri”. Acestora li se recomandă să îmbrățișeze promisiunea: „*Domnul ... nu lipsește de nici un bine pe cei ce duc o viață fără prihană*” (Psalmul 84:11). Ei trebuie să înțeleagă că poruncile Bibliei au fost scrise pentru ca oamenii să poată obține cele mai mari bucurii în viață. Mâncarea, nu numai că încetează să facă plăcere alcoolicultului, ci adesea îi dă tulburări din cauza unei serioase inflamații a mucoasei stomacului. El poate contracta un ulcer, sau să piardă mulți ani din viață din cauza unui cancer gastric. Alcoolul nu numai că îi fură omului mintea și sănătatea, dar îi fură și mulți bani din pungă. Bani care ar trebui să asigure hrana, îmbrăcămintea și locuința pentru el și familie, sunt foarte adesea aruncați pe teighea. Din această cauză, sunt multe familii care nu cunosc niciodată subtilitățile unei vieți adevărate și adesea pierderile duc la boală și serioase neglijențe. (Cont. în nr. viitor)

Proverbe latine despre viață (II)

• Toate cele ce s-au născut – pier ; iar cele care cresc – îmbătrânesc. • A trăi înseamnă a lupta. • Cum este viața așa-i și felul de a vorbi. • Este rușinos să-ți pui fericirea vieții numai în aur și argint. • Nu trebuie să trăiești numai pentru tine, ci și pentru ceilalți. • Nu-i totul să trăiești oricum, ci să trăiești corect. • Nu interesează cât ai trăit, ci cât de corect. • Viața, dacă știi să o trăiești, este lungă. • Viața în sine este scurtă, dar devine lungă din cauza necazurilor. • Toate planurile și faptele noastre trebuie să fie orientate spre binele vieții. • Altă viață, alte obiceiuri. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, 1976).

„Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata vă, întrebați și căutați în piețe, dacă se găsește păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără ce este drept, care să se fiină de adevăr, și voi plăta al lui Dumnezeu este viața veșnică în ierta Ierusalimul”. (Ieremia 5 : 1) Dacă ar fi *Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) găsit un singur credincios adevărat era altfel ... „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”